

”ميني بچي - آبي گهوڙ آنديارا، پيانگ رات پوري هو رهي هئ، تمهين دن ۾

چلنا هئ، يه برهما کي بيحد دن اوڙ رات کي هين ڪهاڻي هئ“

پرسن :- سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي پراپت ڪرني وا هيري تليه جيون بناني ڪا آڌار ڪيا هئ؟
 اتر :- سڄي گيتا. جو شريمت پڳوانو واچيه هئ. باپ تمهين سنمڪ جو ڊئريڪشن دي
 رهي هئ يه سڄي گيتا هئ، جس سين تمهين سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي پڌ کي پراپتي هوتي
 هئ. تم هيري تليه بنتي هو. اس گيتا سين تو پارت ڪوڙي تليه بنا هئ. ڪيونڪ باپ ڪو پوڻ
 گيتا ڪو ڪنڊن ڪر ديئا هئ.

گيت :- رات کي راهي ٿڪ مت جانا....

اوم شانتي . آبي يه گيت تم بچون نين نهين بنوائي هئ. يه تو فلم والون نين بٺ
 بنوائي هئ. آرٽ تو ڪچ پي سمجهتي نهين. هرايڪ بات ڪا يٿارت آرٽ نه جانني سين
 انرٽ هو جاتا هئ. گاتي هئ، سمجهتي ڪچ پي نهين هئ. آب تم بچون ڪو شريمت ملي
 هوئي هئ. ڪسڪي؟ پڳوان ڪي. پڳوان ڪو هين پڳت نهين جانتني تو ان پڳتون ڪي
 سدگني ڪئسي هو سڪتي هئ. پڳتون ڪا رڪيڪ هئ پڳوان. رڪيا مانگتي هئ، ضرور ڪوئي
 دڪ هئ. هماري رڪيا ڪرو. بهت گاتي هئ پرنٽو پڳوان ڪوئن هئ، ڪس سين رڪيا ڪرتي
 هئ، ذرا پي نهين جانتني. پڳت اٿوا بچي اپني باپ ڪو نه جانني ڪارٽ ڪتني ڏکي هو پري
 هئ. آبي انڪا آرٽ تم بچي سمجهتي هو. آبي هئ گهوڙ آنديارا پيانگ رات، آڌا ڪلپ
 ڪي رات هئ. ڪوئي پي ودوان، آچاريم، پنڊت نهين جانتني ڪ رات ڪسڪو ڪها جاتا هئ.
 يون تو يه جانور پي جانتني هئ رات سوني ڪي، دن جاڳني ڪا هوتا هئ. چڙيائين پي رات
 ڪو سو جاتي هئ. صبح هوتي هين اڙني لگتي هئ. وه دن رات تو ڪامن هئ. يه برهما
 ڪي بيحد ڪي رات اوڙ بيحد ڪا دن هئ. بيحد ڪا دن ستيگ ترينا اوڙ رات دواپر ڪلهيگ.
 آڌا آڌا چاهيئي نان. دن ڪي آيو پي 2500 ورش هئ. اس دن رات ڪا تو ڪسڪو پتا نهين
 هئ. آبي تم بچي جانتني هو ڪ رات پوري هوتي هئ آرٿات 84 جنم پوري هوتي هئ اٿوا
 ڊراما ڪا چڪر پورا هوتا هئ ڦر دن شروع هوتا هئ. رات ڪو دن اوڙ دن ڪورائت بناني والا ڪوئن
 هئ، يه پي ڪوئي نهين جانتني. پڳوان ڪو هين نهين جانتني تو يه سپ باتين ڪئسي جان
 سڪتي. منش پوجا ڪرتي هئ پرنٽو سمجهتي نهين ڪ يه ڪوئن هئ، جسڪي هر پوجا
 ڪرتي هئ. باپ بٺ سمجهاتي هئ پهلي پهلي مکيه بات هئ گيتا ڪو ڪنڊن ڪرني ڪي.
 ڪهتي هئ شريمت پڳوت گيتا. گيتا ڪا پتي هئ پڳوان، نه ڪ ڪوئي منش. برهما وشنو
 شڪر ڪو ديوتا ڪها جاتا هئ اوڙ ستيگ ڪي منشون ڪو ديوتائي گئون والا ڪها جاتا هئ.
 دٿوي ڌرم والي سریشٽاچاريون ڪو ديوتائي گئون والا ڪهتي هئ. پارت ڪي منش سریشٽاچاري
 ٿي. وهي ڦر آسري گڻ والي بن پري هئ. مکيه ڌرم شاستر چار هئ. اوڙ ڪوئي ڌرم شاستر هئ
 نهين. اگر هئ تو پي بهت چوئي چوئي مٺ اسٽاپن ڪيئي هئ. جيئي سنيا سيون ڪا مٺ،

ٻوڏيون ڪا مٺ. ٻُڌ نين ٻوڏي ڌرم اِستاپن ڪيئا. وهه ڪهينگي همارا فلاڻا ڌرم شاستر هئ. آب ڀارتواسيون ڪا ڌرم شاستر هئ ايڪ. ستيگي ديوي ديوتا ڌرم ڪا شاستر هئ ايڪ. اُنڪو شريمت ڀڳوت گيتا ڪها جاتا هئ. گيتا ماتا، اُنڪا رچتا هئ ڀرم پتا ڀرماتما. ڪرشن ڪي آتما جب 84 جنم پوري ڪرتي هئ تب ڦر گيتا ڪي ڀڳوان، گيان ساگر ڀرم پتا ڀرماتما سين سهج راج يوگ اوڙ گيان سيڪ اونچ ڀڌ پاتي هئ. اُتسي اونچ تي اونچ ڌرم شاستر ڪو ڪنڊن ڪر ديئا هئ. جس ڪارڻ هين ڀارت ڪوڙي تُلِيه بنا هئ. يهه ڀي ڊراما ۾ ايڪج پوئل هئ، جو گيتا ڪو ڪنڊن ڪر ديئا هئ. باپ آب جو سڄي گيتا سُناءِ رهي هئ وهه نڪلني چاهيئي. سڄي گيتا گُورنمينٽ ڪو چپانا چاهيئي. يهه هئ شريمت ڀڳوانو واچيه. بچون ڀرت باپ ڊئريڪشن ديتي هئ اچي ريت لکنا چاهيئي شارت ۾. ترم جانتني هو سڄي گيتا سين سيڪنڊ ۾ جيون مڪتي مل جاتي هئ. باپ ڪا بن باپ سين ورثا ليئا هئ. ٻيج اوڙ جهاڙ اوڙ ڊراما ڪي چڪر ڪو سمجھانا هئ، گاتي ڀي هئ ستيگ آد ست، هئ ڀي ست، هوسي ڀي ست. جهاڙ ڪو جاننا ڀي سهج هئ. اِنڪا ٻيج اوڀر ۾ هئ. يهه ورائتي ڌرمون ڪا جهاڙ هئ. اِسڀر سڀ آءِ گئي. باقي چوڻي چوڻي ٽالپان تو آڻاه هئ، مٺ پنٺ بهت هئ. ڀارت ڪا آدي سنانن ديوي ديوتا ڌرم هئ، وهه ڪس نين اِستاپن ڪيئا؟ ڀڳوان نين. ڪوئي منش نين نهين ڪيئا. شري ڪرشن تو دئوي گئون والا منش ٿا، وهه 84 جنم پوري ڪر آب اَنتمر جنم ۾ هئ. سوريونسي، چندرونسي، وئشونسي بنتي بنتي ڪلائين ڪم هوتي جاتي هئ. سوريونسي راجڌاني جو ستيگ ۾ سریشناچاري ٿي سو ڪلهيگ ۾ آب ڀرشناچاري هئ. آب ڦر سریشناچاري بن رهي هئ. تمهاري ٻُڌي ۾ هئ ڪ اونچ تي اونچ ڀارت ڪسڪا هونگا؟ اِيي ترم جان گئي هو. مکيه هئ هين شوايه نمه جو اُسڪي مهمه هئ وهه برهما وشنو شنڪر ڪي ليئي نهين گاءِ سڪينگي. پريزيدنت ڪي مهمه پرائيمر منسٽر ڪو اُٿوا اوڙ ڪوئي ڪو دينگي ڪيا؟ نهين. اَلگ اَلگ ٿائيتل هئ نان. سڀ ايڪ تو نهين هو سڪتي. ترم بچون ڪو اِيي ٻُڌي ملي هئ. ترم جانتني هو ڪرائيسٽ ڪو ڀي اُپنا ڪر شچن ڌرم اِستاپن ڪرني ڪا ڀارت ملا هوئا هئ. آتما هئ تو بندي. اُس آتما ۾ ڀارت پرا هوئا هئ. ڪر شچن ڌرم ڪي اِستاپنا ڪر ڦر پُرنجرنم ليتي پالنا ڪرتي ستو رجو تمو ۾ آنا هئ. پڇاڙي ۾ سارا جهاڙ جڙجڙيپوٽ هونا هين هئ. هرايڪ ڪو ڪتنا ڪتنا سميه ڀارت ملا هوئا هئ. ٻُڌ ڪو ڪتنا سميه پالنا ڪرني هئ، يهه ترم جانتني هو. ڀن ڀن نام روپ ۾ جنم ليتي رهني هئ.

اِيي بابا تمهاري ڪتني وشال ٻُڌي بناتي هئ. ڀرنتو ڪوئي تو شو بابا ڪو ياد ڀي نهين ڪر سڪتي! بيڪد ڪا باپ بيڪد سورڳ ڪا ورثا ديتي هئ. يهه ڀي ترم سمجھاءِ نهين سڪتي. بابا نين بهت وار سمجھايا هئ، آتما ۾ اونا شي ڀارت نونڌا هوئا هئ. ايڪ شرير چوڙ ڦر دوسرا ليئا هئ. ڪتني گُهيہ باتين هئ سمجھني ڪي. جو اِسڪول ۾ روز پڙهني هونگي، وهي سمجھينگي. ڪوئي تو چلتي چلتي ٿڪ جاتي هئ. گاتي ڀي هئ ترم مات پتا هم بالڪ تيري.... باپ ڪهتي هئ هم تمڪو سورڳ ڪي سوڪ گهنيري ليني ڪا ڀر شارت ڪراءِ رهي

هٿ. ٿر ٿڪ نهين جانا. اٽني اونچ تي اونچ پڙهائي پڙهنا ٿر چوڙ ديتي هو. ڪوئي تو پڙهائي چوڙ ڦر وڪار ۾ پي چلي جاتي هٿ. جئسي ڪا ٿسا بن جاتي هٿ. چلتي چلتي ڳر پرينگي اڙ ڪيا هونگا. ڀل وهان سڀي سک ۾ هٿ پرنٽو پڊ ۾ تو فرق هٿ نان. يهان سڀ دڪي هٿ. وهان راجا پرجا سڀڪو سک هٿ. ڦر پي پڊ تو اونچا ليٺا چاهيئي نان. پڙهائي چوڙ دي تو مات پتا ڪهينگي ٿر تو لائق نهين هو. باپ سين سورڳ ڪا ورثا ليتي ليتي ڪئين بچي ٿڪ جاتي هٿ. چلتي چلتي مايا وار ڪر ديتي هٿ تو لوٽ جاتي هٿ. جو جمع ڪيٺا وه ڦر نان هٿ جاتي. باقي ڪيا بنينگي! سورڳ ۾ ڀل جائينگي، ليڪن بلڪل ساڌارڻ پرجا جاکر بنينگي. باپ ڪهتي هٿ همارا بن ڪر ڦر ٿڪ ڪر بٺڻ گئي وا ٿريٿر بن گئي تو پرجا ۾ چنڊال جاکر بنينگي. سڀي چاهيئي نان. سورڳ ڪا مالڪ بنتي بنتي اگر پڙهائي ڪو چوڙ ديتي تو ان جئسا مهان مڙڪ دنيا ۾ ڪوئي هوتا نهين. لکتي پي هٿ ٿر مات پتا هر ٻالڪ تيري، تمهاري ڪرپا سين سورڳ ڪي بهت سوک گهنبري ملتي هٿ. ڪرپا ڪرو. باپ ڪهينگي ڪرپا ڪي تو بات هين نهين. مٿن ٿيچر هون، پڙهائونگا، پرشارت ٿر ڪرو، اچي مارڪس سين پاس هوني ڪا. باقي مٿن ٿوريئي بٺڻ سڀ پر آشيرواد ڪرونگا. ٿر يوگ ۾ رهو تو طاقت ملتي رهينگي. سڀي ٿوريئي گدي پر بئينگي. ايڪ دو ڪي سر پر بئينگي ڪيا؟ تو ڌرم مکيه هٿ هين چار، شاستر پي چار هٿ. انڀر مکيه هٿ گينا. باقي سڀ انڪي بچي هٿ. ورثا تو مات پتا سين هين ملتا هٿ. آب باپ سنمڪ سمجهاڙ رهي هٿ. صرف گينا پڙهني سين هين ٿوريئي راجائون ڪا راجا بن جائينگي. بابا نين تو گيتا پڙهي هٿ. پرنٽو ان سين هوتا ڪچ پي نهين هٿ. يه سڀ هٿ پڳتي مارڳ ڪي شاستر، تمڪو پرشارت ڪر 16 ڪلا سمپورڻ بننا هٿ. اڀي تو تمهاري ۾ ڪوئي ڪلا، ڪوئي گڻ نهين رها هٿ. گاتي پي هٿ مجه نرگڻ هاري ۾ ڪوئي گڻ ناهين، آڀيهين ترس پروئي.... همڪو ڦر 16 ڪلا سمپورڻ بنائو. جو هر ٿي ڦر بنائو. آب ٿر جانتی هو باپ سنمڪ آڪر سمجهاڙ رهي هٿ. ايڪ نرگڻ سنستا پي بناء دي هٿ. نرگڻ نراڪار ڪا آرٿ پي نهين جانتی هٿ. شو ڪا تو آڪار پي هٿ. جسڪا نام هٿ، تو ضرور چيز پي هٿ نان. آتما اٽني سوکير هٿ، انڪا پي نام هٿ. برهر مهنتو، جهان آتمائين نواس ڪرتي هٿ، وه پي نام هٿ نان. نام روپ سين نياري تو ڪوئي چيز هوتي نهين. پڳوان ڪو ڪهتي نام روپ سين نياري. ڦر انڪو سرووياپي ڪه ديتي هٿ. يه ڪتني بڙي پوڻ هٿ. منش جب ان باتون ڪو سمجهي تب تو نشچيه ڪري. بابا هر نين آپڪو جانا هٿ. ڪلپ ڪلپ آپ سين راجيه پاڳيه ليتي آئي هٿ. اٿسا نشچيه هو تب پڙه سکتی هٿ. يهان سين ٻاهر نڪلتي اڙ پوڻ جاتي هٿ. اس ليئي پهلې پهلې تو لڪاء ليٺا چاهيئي بروبر شو بابا آيا هٿ راج يوگ سڪلاني. لڪ ڪر پي ديتي ڦر پڙهتي نهين. بلڊ سين پي لڪ ڪر ديتي هٿ پرنٽو آج هٿ نهين، مايا ڪتني تيڪي هٿ. باپ ڪتتا بٺڻ سمجهاڙي هٿ. تمهاري وهنگ مارڳ ڪي سروس تب هونگي جب اٿسي اٿسي پتر لکينگي. تمهاري شڪتي سٺا ۾ پي نمبروار هٿ. ڪوئي چيف ڪمانڊر هٿ، ڪوئي ڪئپٽن هٿ، ڪوئي

میجرس هئ۔ کوئی سپاہیوں کی سات بوجھا اُٹانی والی پی هئ، ساری سنا هئ۔ بابا تو پرشارت کرائینگی نان۔ ہرایک کی پرشارت کرنی سین سمجھ ۾ آتا هئ، یہ راجا راڻی بنینگی وا اچی شاہوکار پر جا ۾ جائینگی، یہ ساڌارڻ پر جا ۾ جائینگی، یہ داس داسی بنینگی۔ یہ تو بلکل سہج هئ سمجھنی کا۔ تو پھلی مکہ بات کو اُٹانا هئ۔ بابا کتنی لکار کرتی هئ مہارڻیوں کو۔ تو وھنگ مارگ کی شیوا کی لیئی ویچار چلنی چاہیئی۔ اچا۔

مینی مینی سکیلڈی بچوں پر ت مات پتا باپ دادا کا یاد پیار اؤر گُدمار ننگ۔ روحانی باپ کی روحانی بچوں کو نمستی۔

ڌارڻا کی لیئی مکہ سار :-

- (1) پڙھائی ۾ ٿڪنا نهين هئ۔ اونچ تي اونچ پڙھائی روز پڙھنی اؤر پڙھانی هئ۔
- (2) وھنگ مارگ کی سروس کرنی کی یکتیان نکالنی هئ۔ یوگ ۾ ره باپ سین طاقت لینی هئ۔ کرپا، آشیرواد مانگنی نهين هئ۔

وردان - برھمڻ جیون ۾ خوشی کی وردان کو سدا قائم رکنی والی مہان آتماپو

برھمڻ جیون ۾ خوشی هین جنر سڌا اڌکار هئ، سدا خوش رهنا هین مہانتا هئ۔ جو اس خوشی کی وردان کو قائم رکنی هئ وہی مہان هئ۔ تو خوشی کو کپی کونا نهين۔ سمسیا تو آئینگی اؤر جائینگی لیکن خوشی نهين جائی کیونک سمسیا، پراسنتی هئ، دوسری کی طرف سین آئی هئ، وہ تو آئینگی، جائینگی۔ خوشی اپنی چیز هئ، اپنی چیز کو سدا سات رکنی هئ اس لیئی چاہی شریر پی چلا جائی لیکن خوشی نهين جائی۔ خوشی سین شریر پی جائینگا تو بڙیا اؤر نیان ملینگا۔

سلوگن - باپ دادا کی دل کی مبارک لینی هئ تو اُنیک باتون کو نہ دیک
اُگ شیوا پر اُپسنت رهو۔